*Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. E. Galuşceac)*
*Dosarul nr. 2a-245/23 (2-21156111-02-2a-19012023)*

**D E C I Z I E**

10 mai 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Dulghieru Dorin și Pulbere Ruxanda
Grefier Negrei Corina

examinând în ședință de judecată publică, apelul declarat de către ***** și ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 octombrie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** și ***** împotriva lui ***** și Consiliul mun. Chișinău, intervenient accesoriu ***** și Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice și întoarcerea părților la poziția inițială,

**C O N S T A T Ă :**

**Pretențiile reclamantului:**

La data de 21 octombrie 2021 ***** și ***** a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** și Consiliul mun. Chișinău, intervenient accesoriu ***** și Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice și întoarcerea părților la poziția inițială.

În motivarea acțiunii depuse reclamanții au indicat că, prin contractul de vânzare-cumpărare din 23 ianuarie 2012, autentificat de notarul public Constantinescu Elena, înregistrat cu nr. 144, reclamanții ***** şi *****, în calitate de vânzători, au vândut, iar pârâtul *****, în calitate de cumpărător, a cumpărat bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa *****, şi anume construcţia cu modul de folosinţă - construcţie nefinalizată, cu gradul de finalizare 8%, cu suprafaţa totală de 26, 3 m.p.

Menționează că, acest contract este unul fictiv, deoarece a fost încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice.

Explică reclamanții că, în perioada de referinţă, reclamantul *****, fiind angajat al Direcţiei Generale Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare a Consiliului municipal Chişinău, era în conflict cu vecinul *****, care deţinea în

proprietate privată construcţia din preajma bunul imobil cu nr. cadastral *****, şi anume garajul cu suprafaţa de 48,4 m.p. numărul cadastral *****.

Relatează că, vecinul respectiv este rudă cu persoana care în perioada de referinţă era Primar General al mun. Chişinău, reclamantul ***** având temeri că ar putea avea neplăceri la locul de muncă a decis să încheie cu prietenul său, pârâtul ***** un contract fictiv de înstrăinare a bunului imobil cu nr. cadastral *****. Ulterior, s-a demonstrat că temerile reclamantului ***** nu erau nefondate, deoarece ***** a început să fie presat la locul de muncă fără vreun temei legal.

Indică că, sperând că va putea preveni eliberarea din funcţie la care i se făceau aluzii, reclamantul ***** l-a rugat pe pârâul ***** să renunţe la dreptul de proprietar asupra imobilului litigios. Ca urmare, la 14 ianuarie 2013 pârâtul ***** a semnat declaraţia privind renunţarea la dreptul de proprietar asupra bunului imobil, autentificată de notarul public Constantinescu Elena, înregistrată cu nr. 88.

Susține că, în pofida declaraţiei de renunţare la dreptul de proprietar, reclamantul ***** a fost totuşi eliberat ilegal din funcţie, prin Ordinul şefului Direcţiei Generale Arhitectură, Urbanism şi relaţii Funciare a Consiliului municipal Chişinău nr. 16 din 01 martie 2013.

Acest fapt, se atestă de copia de pe dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 3CA 1174/2013 din 06 iunie 2013, prin care a fost admisă parţial acţiunea reclamantului ***** împotriva Direcţiei Generale Arhitectură, Urbanism şi relaţii Funciare a Consiliului municipal Chişinău, s-a constatat nulitatea ordinului nr. 16 din 01 martie 2013 cu restabilirea în funcţia deţinută, încasarea despăgubirilor pentru lipsa forţată de la muncă şi încasarea compensaţiei pentru lezarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale.

Invocă că, chiar dacă a avut câştig de cauză şi a fost restabilit în funcţie, reclamantul ***** timp îndelungat nu a îndrăznit să-şi restabilească drepturile asupra imobilului în cauză, fiind profund marcat atât de presiuniile exercitate pe interior, în cadrul Direcţiei Generale Arhitectură, Urbanism şi relaţii Funciare a Consiliului municipal Chişinău, cât şi de experienţa acumulată în procesul de judecată.

Comunică că, actele juridice contestate au fost încheiate la 23 ianuarie 2012 şi corespunzător la 14 ianuarie 2013, actele juridice litigioase sunt fictive şi nule, deoarece au fost încheiate fără intenţia de a produce efecte juridice.

Consideră că, dat fiind că actele juridice litigioase sunt fictive şi nule, părţile urmează a fi aduse în poziţia iniţială, cu radierea menţiunilor existente în Registrul bunurilor imobile şi înscrierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa: ***** după titluarii ***** şi *****.

Solicită reclamanții ***** şi *****, constatarea nulităţii absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 23 ianuarie 2012, încheiat între ***** şi ***** cu *****, autentificat de notarul public Constantinescu Elena, înregistrat cu

nr. 144, privind înstrăinarea bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa: *****, constatarea nulităţii absolute a declaraţiei de renunţ asupra dreptului de proprietate asupra unui bun imobil, din 14 ianuarie 2013, semnată de *****, privind renunţarea la dreptul de proprietar asupra bunului imobil cu nr, cadastral *****, fără a păstra dreptul de proprietate, autentificată de notarul public Constantinescu Elena, înregistrată cu nr. 88, notată de OCT Chişinău la cererea nr. 0100/13/4548 din 15 ianuarie 2021, precum și aducerea părţilor la poziţia iniţială prin radierea menţiunilor existente în Registrul bunurilor imobile şi înscrierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa: ***** după titluarii ***** şi *****.

**Poziţia instanţei de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 octombrie 2022, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către ***** și ***** împotriva lui ***** și Consiliul mun. Chișinău, intervenient accesoriu Tatiana Vlas și IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice și întoarcerea părților la poziția inițială, ca fiind neîntemeiată.

**Solicitarea apelantului:**

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 11 noiembrie 2022, ***** și ***** au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 octombrie 2022, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii primei instanțe, cu admiterea acțiunii.

**Argumentele participanților la proces:**

În motivarea cererii de apel au indicat apelanții motive similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, indicând suplimentar că *****, care a semnat contractul respectiv în calitate de cumpărător, nu a negat faptele invocate de reclamant, dar dimpotrivă, le-a confirmat, considerând apelanții că la caz sunt aplicabile prevederile art.123 alin. (6) CPC.

Precizează că, certificatul din Registrul bunurilor imobile anexat la dosar, probează că proprietari ai garajului din preajma construcţiei litigioase cu nr. cadastral *****, şi anume proprietari ai garajului cu nr. cadastral *****situat în *****, erau ***** şi dl *****.

Susțin apelanții că, instanţa de fond nu a identificat un alt obiectiv - unul legitim, care ar fi explicat cauza renunțării proprietarului bunului imobil dobândit cu titlu oneros la dreptul său de proprietate.

Indică că, decizia proprietarului înregistrat în Registrul bunurilor imobile - pârâtului ***** - de a renunţa la dreptul de proprietar asupra bunului imobil dobândit cu titlu oneros, a fost luată sub imperiul ameninţării prietenului său - reclamantului *****, cu concedierea din funcţia deţinută în cadrul Direcţiaei

Generale Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare a Consiliului municipal Chişinău.

Consideră că, circumstanţele de fapt şi de drept relatate în prezenta, demonstrează că instanţa de fond a apreciat arbitrar probele din dosar, fără a le cerceta şi aprecia în ansamblu, încălcând prevederile art. 123 CPC, făcând referire apelanții la art. 448 alin. (2) din Codul civil,

Relevă că, reprezentantul Consiliului municipiului Chişinău a informat instanţa de judecată că din capetele cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul Vlad Cozma nu se constată calitatea de pârât al Consiliului municipiului Chişinău, care este proprietar doar al terenului pe care este amplasată construcţia nefinalizată litigioasă cu nr. cadasral *****. Deci, până în momentul de faţă, Consiliul mun. Chişinău nu a emis vreo hotărâre privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului litigios în folosul său.

Invocă că, în circumstanţele date, consideră că acţiunea dedusă judecăţii urmează a fi admisă inclusiv în partea aducerii părţilor la poziţia iniţială.

La data de 04 mai 2023, ***** a depus referință asupra cererii de apel, prin care a invocat că este de acord cu cererea de apel și a reconfirmat circumstanțele expuse de către apelanții ***** și *****.

Apelantul ***** și reprezentantul său și al apelantei *****, avocatul ***** au susținut cererea de apel solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Intimații ***** și Consiliul mun. Chișinău, intervenienții accesorii ***** și Agenția Servicii Publice fiind înștiințați legal, despre dara, ora, locul petrecerii ședinței de judecată, nu s-au prezentat, iar ***** a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, considerent din care, instanța de apel a decis examinarea apelului în lipsa participanților la proces în privința cărora procedura de citare legală s-a respectat.

**Termenul de declarare a apelului:**

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 13 octombrie 2022, iar cererea de apel a fost depusă la data de 11 noiembrie 2022, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

**Aprecierea instanţei de apel:**

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

*Circumstanţele de fapt ale cauzei:*

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 23 ianuarie 2012 ***** și ***** în calitate de vânzători şi ***** în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care vânzătorul vândut, iar cumpărătorul a cumpărat bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa *****, şi anume construcţia cu modul de folosinţă - construcţie nefinalizată, cu gradul de finalizare 8%, cu suprafaţa totală de 26,3 m.p.

Contractul fiind autentificat de către notarul public Constantinescu Elena și înregistrat cu nr. 144.

Deasemenea, din actele cauzei rezultă că, la data de 14 ianuarie 2013, ***** a semnat declarația de renunț asupra dreptului de proprietate asupra bunului imobil, prin care renunță la dreptul de proprietate asupra bunului imobil nr. cadastral *****, fără a păstra dreptul de proprietate, autentificată de notarul public Constantinescu Elena, înregistrată cu nr. 88.

Prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil (în redacția în vigoare de pînă la 01.03.2019 în perioada desfășurării raportului juridic litigios) statuează că, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Astfel, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau

naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Iar, conform art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Așadar, Colegiul Civil reține că, în conformitate cu prevederile art. 216 Cod civil ( în redacția de pînă la 01.03.2019), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (nulitate relativă).

Potrivit prevederilor art. 217 Cod civil ( în redacția de pînă la 01.03.2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate. Acţiunea în constatare a nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Conform art. 221 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil, (1) Actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul. (2) Actul juridic încheiat cu intenţia de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părţi se aplică regulile respective.

Din dispoziţiile normelor citate supra, instanţa de apel deduce că, actele juridice fictive şi cele simulate au menirea să creeze o aparenţă juridică pentru terţi şi implică o neconcordanţă intenţionată între voinţa reală şi voinţa declarată, ce are ca scop inducerea în eroare a terţilor.

Actul juridic este fictiv în cazul în care este încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice, acesta fiind lovit de nulitate absolută ca urmare a neîncadrării acestui act în exigenţele art. 195 Cod civil pe motiv că nu are intenţia de a da naştere, modifica sau stinge drepturi şi obligaţii civile, manifestarea de voinţă în cazul dat fiind falsă şi are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creînd doar aparenţa existenţei actului juridic în realitate.

Astfel, Colegiul civil reține că, la data 23 ianuarie 2012, ***** și ***** în calitate de vânzători și ***** în calitate de cumpărător au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 144, prin care ***** a cumpărat bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa *****, şi anume construcţia cu modul de folosinţă - construcţie nefinalizată, cu gradul de finalizare 8%, cu suprafaţa totală de 26, 3 m.p, la un preț de 7.500 lei.

Prin urmare, instanța de apel consideră că prima instanță corect a stabilit faptul că contractul de vânzare-cumpărare nr. 144 din 23 ianuarie 2012 a fost încheiat cu voința părților, cu scopul de a produce efecte juridice și executat de către *****, or, la data de 26 ianuarie 2012 ***** și ***** în temeiul contractului

de vânzare-cumpărare au dobândit dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, fapt ce se confirmă prin extrasul bunurilor imobile nr. 0100506155.

Colegiul civil consideră ca fiind justificată concluzia primei instanțe, precum că contractul privind de vânzare-cumpărare nr. 144 din 23 ianuarie 2012 respectă cerinţele de legalitate, stabilite de prevederile art. 199- 215 Cod civil (în vigoare la data apariţiei raportului juridic) şi Legea cadastrului bunurilor imobile.

Astfel, raportând dispoziţiile normelor citate supra la circumstanţele speţei, Colegiul constată că, apelanții nu au prezentat instanţei de judecată probe pertinente şi admisibile, contrar obligaţiei pozitive de probaţiune instituită de art. art. 118 alin. (1), 121 şi 122 alin. (1) CPC, ce ar dovedi existenţa în cazul dedus judecății a caracterului fictiv al contractului, motiv pentru care corect instanţa de fond a constatat neîntrunirea în speţă a temeiurilor legale, pentru declararea ca fiind fictiv a actului contestat, conform aserțiunilor apelanților expuse în acţiunea înaintată.

Mai mult ca atât, în cazul de față se atestă indubitabil faptul că, contractul nr. 144 din 23 ianuarie 2012 și-a produs efectele sale juridice scontate, fiind executat în totalitate de ambele părți, preţul stabilit în contract fiind achitat integral de către *****, iar ***** și ***** la rândul său au transmis în proprietatea lui ***** bunul imobil cu nr. cadastral ***** situat pe adresa: ***** și anume construcţia cu modul de folosinţă - construcţie nefinalizată, cu gradul de finalizare 8%, cu suprafaţa totală de 26,3 m.p, bunul fiind înregistrat și în registrul bunurilor imobile după ***** și ***** (f.d.26 verso).

Deci, Colegiul Civil din analiza temeiurilor de nulitate invocate mai sus, nu a dedus nici un temei de a declara nul contractul de vânzare-cumpărare solicitat.

Or, la caz nu se constată nici un temei, ce ar confirma lipsa intenției de încheiere a contractului de vânzare-cumpărare dintre ***** și ***** pe de o parte și *****, în cazul cînd acesta fiind încheiat, s-a realizat, fiind supus înregistrării de stat.

Prin urmare, în atare circumstanțe Colegiul civil consideră că acțiunea în partea constatării nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 144 din 23 ianuarie 2012 este una neîntemeiată, dat fiind faptul că argumentele invocate de reclamanții nu cad sub incidența prevederilor art. 207 Cod civil, în coroborare cu art. 221 Cod civil, or, de către reclamanți nu au fost prezentate probe care cu certitudine ar confirma că contractul de vânzarea cumpărare a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Astfel, instanța de apel consideră că sunt nefondate alegațiile reclamanților-apelanți ***** și *****, precum că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat din motiv că ***** era în conflict cu vecinul care deținea în proprietare construcția din preajmă, ultimul fiind rudă cu persona care era Primar General al

mun. Chișinău și pentru nu a avea neplăceri la locul de muncă a decis să încheie un contract fictiv de înstrăinare a bunului, fiind presat la locul de muncă și eliberat din funcție prin ordinul nr.16 din 01 martie 2013.

Cu referire la pretenția reclamanților referitor la constatarea nulităţii absolute a declaraţiei de renunţ asupra dreptului de proprietate asupra unui bun imobil, din 14 ianuarie 2013, semnată de *****, privind renunţarea la dreptul de proprietar asupra bunului imobil cu nr, cadastral *****, fără a păstra dreptul de proprietate, autentificată de notarul public Constantinescu Elena, înregistrată cu nr. 88, notată de OCT Chişinău la cererea nr. 0100/13/4548 din 15 ianuarie 2021, Colegiul civil apreciază ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe de respingere al acestei cerințe, din motiv că de către reclamanți nu au fost prezentate probe, care cu certitudine ar confirma că declarația de renunţ asupra dreptului de proprietate semnată de ***** este fictivă și nulă.

Astfel, la caz, instanța de apel nu va reține pretinsa poziție a lui ***** prin care se recunoaște acțiunea depusă de către ***** și *****, dat fiind faptul că ultimul nu s-a prezentat în cadrul ședințelor primei instanțe și instanței de apel întru reconfirmarea acestei poziții.

Mai mult ca atât, Colegiul civil accentuează că în situația în care se invocă declararea nulității absolute al actului juridic fictiv, nulitatea absolută nu poate fi confirmată prin declarația părților dat fiind faptul că în temeiul art. 122 alin. (1) CPC, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Prin urmare, declarațiile părții nu pot confirma faptul că contractul încheiat este unul fictiv, atât timp cât acestea se combat prin înscrisurile prezentate, or intenția părților de a încheia actul juridic s-a materializat odată cu înregistrarea dreptului de proprietate a lui ***** asupra bunurilor în litigiu, iar declarația acestuia de renunțare asupra dreptului de proprietate nicidecum nu justifică acțiunea depusă de către ***** și *****.

Totodată, Colegiul civil apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea pretenției cu privire la aducerea părţilor la poziţia iniţială prin radierea menţiunilor existente în Registrul bunurilor imobile şi înscrierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat pe adresa: ***** după titularii ***** şi *****, deoarece aceasta constituie pretenţie subsecventă celor principale, care la caz au fost respinse.

În concluzie, Colegiul judiciar reține că urmează a fi apreciate critic alegațiile reclamanților cu privire la caracterul fictiv al actului juridic, dat fiind că caracterul fictiv al actului juridic nu poate fi prezumat sau presupus, ci urmează a fi probat corespunzător în conformitate cu exigenţele legale, sarcina probaţiunii aparţinînd în cazul dat apelanților, la caz, probele administrate la materialele atestă

indubitabil că contractul de vânzare-cumpărare nr. 144 din 23 ianuarie 2012, a fost încheiat cu intenţia de a produce efecte juridice.

Din aceste motive, Colegiul civil constată că în cazul dat nu există temeiuri legale pentru casarea hotărârii primei instanţe, soluţia adoptată de aceasta fiind corespunzătoare exigenţelor legale, iar argumentele apelantului sunt nefondate, după cum s-a indicat mai sus

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

**D E C I D E :**

Apelul declarat de către ***** și ***** se respinge, ca neîntemeiat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 octombrie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** și ***** împotriva lui ***** și Consiliul mun. Chișinău, intervenient accesoriu ***** și Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice și întoarcerea părților la poziția inițială.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Dulghieru Dorin

Pulbere Ruxanda